

Άκολουθία Όσίας ΕΥΑΝΘΙΑΣ

Ψαλλομένη τῇ 1^η Σεπτεμβρίου

Ποίημα Μητροπολίτου Ῥόδου Κυρίλλου

Συναξαριστική Σημείωσις: Ὑπὸ τὸ ὄνομα Εὐανθία φέρονται στὸ Ἁγιολόγιο τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας δύο γυναῖκες· ἡ Ὁσία Εὐανθία, τῆς ὁποίας ἡ μνήμη ἐορτάζεται τὴν πρώτη Σεπτεμβρίου, καὶ ἡ Μάρτυς Εὐανθία, ἡ ὁποία τιμᾶται μαζί μὲ τὸν σύζυγό της Δημήτριο καὶ τὸν υἱό της Δημητριανὸ, τὴν ἑνδεκάτη τοῦ ἰδίου μηνός.

Στοὺς Συναξαριστὲς ἡ μνήμη τῆς Ὁσίας Εὐανθίας¹ σημειώνεται ἄνευ συναξαριακοῦ ὑπομνήματος, μὲ τὴν ἔνδειξη ὅτι ἐκοιμήθη «ἐν εἰρήνῃ». Πρόκειται περὶ ὁσίας γυναίκας, ἡ ὁποία εὐαρέστησε ἀσκητικὰ τὸν Θεό, ἄγνωστο ποῦ καὶ ποιᾶ χρονικὴ περίοδο.

Τὸ ἴδιο παρατηρεῖται ὅσον ἀφορᾷ καὶ τὴν μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Εὐανθίας καὶ τῶν συναθλητῶν της Δημητρίου καὶ Δημητριανοῦ², ἡ ὁποία σημειώνεται ἐπίσης ἄνευ συναξαριακοῦ ὑπομνήματος, μὲ μόνη ἀναφορὰ ὅτι οἱ

Μάρτυρες αὐτοὶ «*λιμῶν τελειοῦνται*»³. Ἐκτενὴς ἀναφορὰ σ' αὐτοὺς γίνεται στὸ Συναξάριο τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κορνηλίου τοῦ Ἐκατοντάρχου (13 Σεπτεμβρίου)⁴. Σύμφωνα μὲ τὰ γραφόμενα ἐκεῖ, ὁ Δημήτριος ἦταν φιλόσοφος καὶ ἄρχοντας τῆς πόλεως Σκεψέων ἢ Σκήψεως⁵ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ διώκτης τῶν Χριστιανῶν. Ἡ σύζυγός του Εὐανθία καὶ ὁ υἱός του Δημητριανὸς εὕρισκονταν προσευχόμενοι μέσα στὸ ναὸ τῶν εἰδώλων, ὅταν εἰσῆλθε σ' αὐτὸν ὁ Ἅγιος Κορνήλιος, δῆθεν γιὰ νὰ προσευχηθεῖ. Κατὰ τὸν σεισμὸ ποὺ ἀκολούθησε ὁ ναὸς γκρεμίστηκε καὶ ἡ Εὐανθία καὶ ὁ Δημητριανὸς καταπλακώθηκαν κάτω ἀπὸ τὰ ἐρείπια. Ὁ ἄρχοντας Δημήτριος ἔντρομος προσέτρεξε στὸν Ἅγιο Κορνήλιο καὶ τὸν παρακάλεσε νὰ τοὺς διασώσει. Χάρη στὴν προσευχὴ τοῦ Ἁγίου ἄνοιξε ἡ γῆ καὶ παρουσιάστηκαν ζωντανοί, γεγονὸς ποὺ εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα τὴν μεταστροφή τοῦ ἄρχοντος, τῆς οἰκογενείας του καὶ τῶν κατοίκων τῆς πόλεως στὸν Χριστιανισμό⁶.

Ἡ Ἀκολουθίης τῆς Ὁσίας Εὐανθίας καὶ τὸν Ἁγίων Μαρτύρων Δημητρίου, Εὐανθίας καὶ Δημητριανοῦ ποὺ ἀκολουθοῦν συνετάχθησαν γιὰ τὸν πανηγυρικὸ ἑορτασμὸ τῆς μνήμης τους, κατόπιν παρακλήσεως εὐσεβοῦς κυρίας ποὺ φέρει τὸ ὄνομα Εὐανθία καὶ δημοσιεύονται γιὰ πρώτη φορὰ ἐδῶ γιὰ νὰ τιμοῦνται οἱ Ἅγίες ἀπὸ ἐκείνους ποὺ εὐλαβοῦνται τὴν μνήμη τους καὶ κυρίως, ὅσους μέσα στὴν οἰκογένειά τους ἔχουν πρόσωπα ποὺ φέρουν τὸ ὄνομά τους.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ Προοιμιακὸς καὶ τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχους η' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἰνδίκτου δ', δευτεροῦντες τὸ α', καὶ τῆς Ὁσίας Εὐανθίας ὁμοίως δ', ὡς κάτωθι.

Τῆς Ἰνδίκτου. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς αὐτολέκτου καὶ θείας, διδασκαλίας Χριστοῦ, τὴν προσευχὴν μαθόντες, καθ' ἑκάστην ἡμέραν, βοήσωμεν τῷ

Κτίστη· Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς κατοικῶν, τὸν ἐπιούσιον ἄρτον δίδου ἡμῖν, παρορῶν ἡμῶν τὰ πταισμάτα. (Δίς).

Ὡς τῶν Ἑβραίων τὰ κῶλα, ἐν τῇ ἐρήμῳ ποτέ, ἀπειθησάντων ὄντως, Σοὶ τῷ πάντων Δεσπότη, ἀξίως κατεστρώθη, οὕτω καὶ νῦν, τὰ ὅστ᾽ διασκόρπισον, τῶν δυσσεβῶν καὶ ἀπίστων Ἀγαρηνῶν, ψαλμικῶς παρὰ τὸν Ἄδην Χριστέ.

Ὁ ἐν Σιναιῷ τῷ ὄρει, τὰς πλάκας γράψας ποτέ, Αὐτὸς καὶ νῦν ἐν πόλει, Ναζαρέτ κατὰ σάρκα, βιβλίον κατεδέξω, προφητικόν, ἀναγνῶναι Χριστέ ὁ Θεός· καὶ τοῦτο πτύξας ἐδίδασκες τοὺς λαοὺς, πεπληρῶσθαι τὴν Γραφὴν ἐπὶ Σοί.

Τῆς Ὁσίας. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Εὐανθίαν τιμήσωμεν, τὴν Ὁσίαν ἐν ἄσμασι, φιλεόρτων σήμερον τὰ συστήματα· Χριστὸν γὰρ αὕτη ποθήσασα, ὡς Ἄγγελος ἔζησε, τῇ ἀσκήσει ἐπὶ γῆς, καὶ Ἀγγέλων τοῖς τάγμασι, συνηρίθμηται, μετ' αὐτῶν τῷ Θεῷ παρισταμένη, καὶ ἡμῖν ἐξαιτουμένη, χάριν, εἰρήνην καὶ ἔλεος.

Πυρωθεῖσα τῷ ἔρωτι, τοῦ Χριστοῦ τὴν καρδίαν σου, τῶν ἐν κόσμῳ ἔνδοξε κατεφρόνησας, καὶ δι' ὀσίας ἀσκήσεως, αὐτῷ ὡς Νυμφίῳ σου, ἐνυμφεύθης μυστικῶς, Εὐανθία ἀοίδιμε· Ὅν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς τελοῦντας ἐτησίως, τὴν ἱεράν σου πανήγυριν.

Ταῖς ῥοαῖς τῶν δακρύων σου, καὶ ἰδρῶσι τῶν ἔργων σου, τῆς ψυχῆς τὴν ἄρουραν καταρδεύσασα, τῆς ἀπαθείας ἐξήνηθης, φαιδρῶς τὴν εὐπρέπειαν, Εὐανθία θαυμαστή, καὶ λειμῶν ἀναδέδειξαι, εὐωδέστατος, ἀρεταῖς ἐν παντοίαις εὐανθοῦσα, καὶ μυρίζουσα καρδίας, τῶν κατὰ χρέος ὑμνούντων σε.

Εὐανθία τῆς πίστεως, δι' ὀσίας ἀσκήσεως, ἐπὶ γῆς ὡς ἄσαρκος διαλάμπασα, ἐν οὐρανοῖς τῶν καμάτων σου, ἐκτήσω τὰ ἔπαθλα, καὶ παρέστης εὐκλεῶς, τῷ ὡραίῳ Νυμφίῳ σου· Ὅν ἰκέτευε, τῶν πταισμάτων δωρήσασθαι τὴν λύσιν, Εὐανθία τοῖς τελοῦσι, τὴν ἐορτὴν σου ἐν ἄσμασι.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ὅσιον φίλτρον πρὸς Κύριον, ὡς κεκτημένη Εὐανθία πανεύφημε, τῶν ἐπὶ γῆς φθαρτῶν κατεφρόνησας, καὶ ἐπ'

ῶμων τὸν Σταυρὸν ἀραμένη, διὰ τῶν ἔργων τῆς ἀσκήσεως, Αὐτῷ εὐσεβῶς ἠκολούθησας· διὸ ἐν ἀρεταῖς, σαφῶς φερωνύμως ὀφθεῖσα, τὴν μυστικὴν παστάδα, τῆς ἀθανάτου ζωῆς ἐκληρονόμησας, καὶ ταῖς φρονίμοις παρθένοις συνηρίθμησαι. Διὸ πρέσβευε ἐκτενῶς, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τελούντων, τὴν παναγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἰνδίκτου. Ὁ αὐτός. Βυζαντίου.

Ὁ Πνεύματι Ἁγίῳ συνημμένος, ἀναρχε Λόγε καὶ Υἱέ, ὁ πάντων ὀρατῶν καὶ ἀοράτων συμπαντουργὸς καὶ συνδημιουργός, τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ εὐλόγησον, φυλάττων ἐν εἰρήνῃ τῶν Ὁρθοδόξων τὰ πλήθη, πρεσβεΐαις τῆς Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων Σου.

Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. 61, 1-10).

Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ ἕνεκεν ἔχρισέ με, εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με, ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεςιν, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν· καλέσαι ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτόν, καὶ ἡμέραν ἀνταποδόσεως τῷ Θεῷ ἡμῶν, παρακαλέσαι πάντας τοὺς πενθοῦντας, δοθῆναι τοῖς πενθοῦσι Σιών δόξαν ἀντὶ σποδοῦ· ἄλειμμα εὐφροσύνης τοῖς πενθοῦσι, καταστολὴν δόξης ἀντὶ πνεύματος ἀκηδίας, καὶ κληθήσονται γενεὰ δικαιοσύνης, φύτευμα Κυρίου εἰς δόξαν. Καὶ οἰκοδομήσουσιν ἐρήμους αἰωνίους, ἐξηρημαμένας τὸ πρότερον· ἐξαναστήσονται, καὶ ἀνακαινιοῦσι πόλεις ἐρήμους, ἐξηρημαμένας ἀπὸ γενεὰς εἰς γενεάν. Καὶ ἤξουσιν ἀλλογενεῖς ποιμαίνοντες τὰ πρόβατά σου, καὶ ἀλλόφυλοι ἀροτῆρες, καὶ ἀμπελουργοὶ ὑμῶν. Ὑμεῖς δὲ Ἱερεῖς Κυρίου κληθήσεσθε, λειτουργοὶ Θεοῦ ἡμῶν. Ῥηθήσεται ὑμῖν· ἰσχύον ἐθνῶν κατέδεσθε, καὶ ἐν τῷ πλούτῳ αὐτῶν θαυμασθήσεσθε. Ἐντὶ τῆς αἰσχύνης ὑμῶν τῆς διπλῆς, καὶ ἀντὶ τῆς ἐντροπῆς ἀγαλλιάσεται ἡ μερὶς αὐτῶν. Διὰ τοῦτο τὴν γῆν αὐτῶν ἐκ δευτέρου κληρονομήσουσι, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν. Ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος, ὁ ἀγαπῶν δικαιοσύνην καὶ μισῶν ἀρπάγματα ἐξ ἀδικίας· καὶ δώσω τὸν μόχθον αὐτῶν δικαίους, καὶ διαθήκην αἰώνιον διαθήσομαι αὐτοῖς. Καὶ γνωσθήσεται ἐν τοῖς ἔθνεσι τὸ σπέρμα αὐτῶν, καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν ἐν μέσῳ τῶν λαῶν· καὶ ὁ ὄρων αὐτούς, ἐπιγνώσεται αὐτούς, ὅτι οὗτοί εἰσι σπέρμα εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας ὑπὸ Θεοῦ, καὶ εὐφροσύνη εὐφρανθήσονται ἐπὶ Κύριον.

Λευϊτικοῦ τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. 26, 3-12,14-17,19-20,22,33,40-41).

Ἐλάλησε Κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, λέγων· Ἐὰν τοῖς προστάγμασί μου πορεύησθε, καὶ τὰς ἐντολάς μου φυλάσσησθε, καὶ ποιῆτε αὐτάς, δώσω τὸν ὑετὸν ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ ἡ γῆ δώσει τὰ γεννήματα αὐτῆς, καὶ τὰ ξύλα τῶν πεδίων ἀποδώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν, καὶ καταλήφεται ὑμῖν ὁ ἀλοητὸς τὸν τρυγητὸν, καὶ ὁ τρυγητὸς καταλήφεται τὸν σπώρον. Καὶ φάγεσθε τὸν ἄρτον ὑμῶν εἰς πλησμονήν, καὶ κατοικήσετε μετὰ ἀσφαλείας ἐπὶ τῆς γῆς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔσται ὑμᾶς ὁ ἐκφοβῶν· καὶ ἀπολώ θηρία ἐκ τῆς γῆς ὑμῶν, καὶ πόλεμος οὐ διελεύσεται διὰ τῆς γῆς ὑμῶν, καὶ πεσοῦνται οἱ ἐχθροὶ ὑμῶν ἐνώπιον ὑμῶν, καὶ διώξονται ἐξ ὑμῶν πέντε ἑκατόν, καὶ ἑκατόν ὑμῶν διώξονται μυριάδας. Καὶ ἐπιβλέψω ἐφ' ὑμᾶς, καὶ εὐλογήσω ὑμᾶς, καὶ αὐξανῶ ὑμᾶς, καὶ πληθυνῶ ὑμᾶς, καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου μεθ' ὑμῶν. Καὶ φάγεσθε παλαιά, καὶ παλαιὰ παλαιῶν, καὶ παλαιὰ ἐκ προσώπου νέων ἐξοίσετε. Καὶ οὐ βδελύξεται ἡ ψυχὴ μου ὑμᾶς, καὶ ἐμπεριπατήσω ἐν ὑμῖν, καὶ ἔσομαι ὑμῶν Θεός, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι λαός. Ἐὰν δὲ μὴ εἰσακούσητέ μου, μηδὲ ποιήσητε τὰ προστάγματά μου ταῦτα, ἀλλὰ ἀπειθήσητε αὐτοῖς, καὶ τοῖς κρίμασί μου προσοχθήσῃ ἡ ψυχὴ ὑμῶν, ὥς τε ὑμᾶς μὴ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς μου, καὶ ἐγὼ ποιήσω οὕτως ὑμῖν. Ἐπιστήσω ἐφ' ὑμᾶς τὴν ἀπορίαν, καὶ σπερεῖτε διακενῆς τὰ σπέρματα ὑμῶν, καὶ ἔδονται τοὺς πόνους ὑμῶν οἱ ὑπεναντίοι ὑμῶν. Καὶ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ πεσεῖσθε ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν, καὶ διώξονται ὑμᾶς, καὶ φεύξεσθε οὐδενὸς διώκοντος ὑμᾶς· καὶ συντρίψω τὴν ὕβριν τῆς ὑπερηφανίας ὑμῶν· καὶ θήσω τὸν οὐρανὸν ὑμῖν ὡς σιδηροῦν, καὶ τὴν γῆν ὡσεὶ χαλκῆν. Καὶ ἔσται εἰς κενὸν ἡ ἰσχὺς ὑμῶν, καὶ ἡ γῆ ὑμῶν οὐ δώσει τὸν σπώρον αὐτῆς, καὶ τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ οὐ δώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν. Καὶ ἀποστελώ ἐφ' ὑμᾶς τὰ θηρία τὰ ἄγρια τῆς γῆς, καὶ ἐξαναλώσει τὰ κτήνη ὑμῶν, καὶ ὀλιγοστοὺς ποιήσει ὑμᾶς ἐπιπορευομένη μάχαιρα. Καὶ ἔσται ἡ γῆ ὑμῶν ἔρημος καὶ αἱ ἐπαύλεις ὑμῶν ἔσονται ἔρημοι· ὅτι ὑμεῖς ἐπορεύθητε πρὸς με πλάγιοι, κἀγὼ πορεύσομαι πρὸς ὑμᾶς ἐν θυμῷ πλαγίῳ· λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. γ', 1-9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία

σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειπεν αὐτοῖς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτοὺς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεπειθότες ἐπ’ αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιπὴν. ᾠχος α’.

Ἀγγελικῶς ἐπὶ γῆς βιοτεύσασα, ταῖς ἀγγελικαῖς συνήφθης χοροστασίαις, Εὐανθία Μήτηρ ἀξιάγαστε· Χριστὸν γὰρ ἀγαπήσασα, τῶν ἐπιγείων τερπνῶν κατεφρόνησας, καὶ ἀσκητικῶς ἠγωνίσω, κατὰ σαρκὸς καὶ κοσμοκράτορος. Ὅθεν πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐκτελούντων ἐν ὕμνοις, τὸ εὐαγές σου μνημόσυνον.

ᾠχος β’.

Τῶν ἀρετῶν ἐπὶ γῆς, διαδραμοῦσα τὴν τρίβον, τῆς οὐρανοῦ δόξης ἠξίωσαι, καὶ Χριστῷ παρέστης, τῷ ἀθανάτῳ Νυμφίῳ σου, Εὐανθία Ὁσίων ἐγκαλλώπισμα. Αὐτῷ οὖν πρέσβευε ἐκτενῶς, παραπτωμάτων ἡμῖν, τὴν ἄφεσιν δωρήσασθαι, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἄνευ Ἐλεήμων καὶ Φιλάνθρωπος.

ᾠχος δ’.

Δεῦτε πιστοί, Εὐανθίαν τὴν ἀοίδιμον, ἐν κατανύξει εὐφημήσωμεν, βοῶντες πρὸς αὐτήν· χαῖρε εὐαγγελικῶν ἀρετῶν, θεόπνευστον ὄργανον· χαῖρε δωρεῶν πνευματικῶν, οὐράνιον γεώργιον· χαῖρε ἢ Χριστοῦ τρωθεῖσα τῷ ἔρωτι, καὶ ἀθανασίας στεφθεῖσα, τῷ ἀμαράντῳ διαδήματι. Ἄλλ’ ὡς ἔχουσα παρρησίαν, πρὸς τὸν φιλάνθρωπον Θεόν, τὴν εἰρήνην αἶτει, ταῖς ψυχαῖς τῶν ὑμνούντων σε.

Δόξα. ᾠχος β’.

Τῶν Ὁσίων τὸ καύχημα, καὶ ἁγίων Γυναίων τὸ διάδημα, τὸ σκεῦος τῆς ἐγκρατείας, καὶ κειμήλιον τῆς ἀσκήσεως, τὴν Χριστοῦ ἀμνάδα Εὐανθίαν, ἁρμονικῶς οἱ

πιστοὶ εὐφημήσωμεν· αὕτη γὰρ ἀσκητικῶς, τὴν σάρκα νεκρώσασα, τῆς ἀπαθείας τὴν χάριν ἐξήνηθη, καὶ ὡς φωστήρ νοητός, τῷ στερεώματι τῆς Ἐκκλησίας ἀνέτειλε, φωτίζων Ὁρθοδόξων τὸ πλήρωμα. Ὅθεν πρὸς αὐτήν, ἐν ἀγαλλιάσει ἀνακράξωμεν· Ὅσια παγγέραστε, ἐν οὐρανοῖς τρυφῶσα, τῆς αἰωνίου χαρᾶς καὶ ἀπολαύσεως, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν εὐσεβῶς ὑμνούντων σε.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἰνδίκτου. Ὁ αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα δημιουργήσας, προαιώνιε Λόγε τοῦ Πατρός, καὶ τὴν σύμπασαν κτίσιν, παντοδυνάμω Σου λόγῳ συστησάμενος, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός Σου, καὶ τὰς αἰρέσεις κατάβαλε, διὰ τῆς Θεοτόκου, ὡς Ἄγαθος καὶ Φιλάνθρωπος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἰδίκτου. Ἦχος α΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἐπέστη ἡ εἴσοδος τοῦ ἐνιαυτοῦ, συγκαλοῦσα γεραίρειν ταύτην τοὺς λαμπρύνοντας, Καλλίστην, Εὐοδὸν καὶ Ἐρμογένην, τοὺς αὐταδέλφους ἀθλητάς, Συμεῶν τὸν ἰσάγγελον· Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ, τοὺς ἐν Ἐφέσῳ Ἐπταρίθμους Παῖδας, καὶ τὴν τετραδεκαπύρσευτον τῶν Ἁγίων Γυναικῶν χορείαν· ὧν ταῖς μνείαις κοινωνοῦντες, φιλέορτοι, βοήσωμεν ἐκτενῶς· Κύριε, εὐλόγησον τὰ ἔργα τῶν χειρῶν Σου, καὶ καταξίωσον ἡμᾶς λυσιτελῶς περαιῶσαι, τὴν τοῦ χρόνου περίοδον.

Στ. *Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ Θεὸς ἐν Σιών.*

Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα δημιουργήσας, καὶ ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγών, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ, καὶ τὴν Πόλιν ἡμῶν φύλαττε ἀπολιόρκητον· τοὺς δὲ πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, ἐν τῇ δυνάμει Σου εὐφρανον, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων, διὰ τῆς Θεοτόκου, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στ. *Πλησθησόμεθα ἐν ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου Σου.*

Ἦχος β΄. Κυπριανοῦ.

Θαυμαστός εἶ ὁ Θεός, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα Σου, καὶ αἱ ὁδοί Σου ἀνεξιχνίαστοι· πέλει γὰρ σοφία τοῦ Θεοῦ, καὶ ὑπόστασις τελεία καὶ δύναμις, συνάναρχός τε καὶ συναΐδιος συνεργία· διὸ παντοδυνάμω ἐξουσία κόσμῳ ἐπεδήμησας, ζητῶν ὃ ἐκάλλυνας πλάσμα, ἀνεκφράστως ἐξ ἀπειράνδρου

Μητρός, μὴ τραπείς τῇ Θεότητι, διαθέμενος ὄρους καὶ χρόνους, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν ἀναλλοίωτε· διὰ τοῦτό Σοι βοῶμεν· Ἀγαθὲ Κύριε, δόξα Σοι.

Στ. Καυχῆσονται Ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Τῆς Ὁσίας. Ὁ αὐτός.

Ὁσία Μῆτερ, σαρκὸς καταφρονήσασα, ἀσκήσει ἐγκαρτερήσασα, καὶ ἀρεταῖς φερωνύμως εὐανθήσασα, ἐν Παραδείσῳ ἔσχες, πλουσίαν τῶν πόνων τὴν ἀντίδοσιν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παρισταμένη, καὶ Τούτῳ πρεσβεύουσα, ῥυσθῆναι ἐκ πειρασμῶν καὶ θλίψεων, τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Δόξα. ᾠχος πλ. α'.

Ὁσία Μῆτερ, Εὐανθία ἀξιάγαστε, τὴν ἀγαθὴν μερίδα, εὐαγγελικῶς ἐκλεξαμένη, τῶν ἀρετῶν μυστικόν, ἐδείχθης καλλιέρημα· Χριστῷ γὰρ ἠκολούθησας, τῷ ἀγαθῷ γεωργῷ τῶν ψυχῶν, καὶ εὖ μάλα ἐξήνθησας, ἐν τῷ λειμῶνι τῆς ἀσκήσεως, ἀνηφοροῦσα ταῖς δωρεαῖς τοῦ Πνεύματος. Ὅθεν σήμερον οἱ πιστοί, τῇ εὐωδίᾳ εὐφραινόμενοι, τῆς ἄνωθεν δοθείσης σοι χάριτος, τὴν μνήμην σου ἐπιτελοῦμεν, καὶ δοξάζομεν τὸν ἐν Τριάδι Θεόν, τὸν ἐν σοὶ θαυμαστὸν ὡς γέγραπται.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἰνδίκτου. Ὁ αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Σὺ Βασιλεῦ, ὁ ὢν καὶ διαμένων, καὶ εἰς αἰῶνας ἀτελευτήτους, δέξαι δυσώπησιν αἰτούντων ἀμαρτωλῶν σωτηρίαν· καὶ παράσχου Φιλάνθρωπε τῇ γῆ Σου εὐφορίαν, εὐκράτους τοὺς ἀέρας χαριζόμενος· τῷ πιστοτάτῳ Βασιλεῖ συμπολέμει, κατὰ ἀθέων βαρβάρων, ὡς ποτὲ τῷ Δαυΐδ· ὅτι ἦλθοσαν οὗτοι ἐν σκηναῖς Σου, καὶ τὸν πανάγιον τόπον ἐμίαναν, Σῶτερ· ἀλλ' Αὐτὸς δώρησαι νίκας, Χριστέ ὁ Θεός, τῇ πρεσβείᾳ τῆς Θεοτόκου· νίκη γὰρ Σὺ τῶν Ὁρθοδόξων καὶ καύχημα.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον καὶ τὰ Ἀπολυτικά.

ᾠχος β'. Τῆς Ἰνδίκτου.

Ὁ πάσης Δημιουργὸς τῆς κτίσεως, ὁ καιροῦς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσία θέμενος, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός Σου, Κύριε, φυλάττων ἐν εἰρήνῃ τοὺς Βασιλεῖς καὶ τὴν Πόλιν Σου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα. Τῆς Ὁσίας. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείων ἔργων σου, τῆ γεωργία, τῆς ἀσκήσεως, ἐν τῷ λειμῶνι, Εὐανθία εὖ μάλα ἀνθήσασα, ταῖς ἀνθηπνόοις ὄσμαῖς τῶν χαρίτων σου, τῆς Ἐκκλησίας μυρίζεις τὸ πλήρωμα. Ὅθεν πρέσβευε, Χριστῷ τῷ Θεῷ πανεύφημε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος βαρύς.

Χαῖρε Κεχαριτωμένη, Θεοτόκε Παρθένε, λιμὴν καὶ προστασία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· ἐκ Σοῦ γὰρ ἐσαρκώθη, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ Κόσμου· μόνη γὰρ ὑπάρχεις Μήτηρ καὶ Παρθένος, αἰεὶ εὐλογημένη καὶ δεδοξασμένη· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰρήνην δωρήσασθαι πάσῃ τῇ οἰκουμένη.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Πτερωθεῖσα ἀγάπη τῆ θεϊκῆ, κατεφρόνησας πάντων τῶν ἐπὶ γῆς, καὶ χαίρουσα ἔδραμες, πρὸς ἀσκήσεως σκάμματα, ἐν παννύχοις στάσεσι, νηστείαις τε δάκρυσιν, εὐχαῖς καὶ ἀγρυπνίαις, ἀπαύστως σχολάζουσα. Ὅθεν ἀπαθείας, ἀνελθοῦσα πρὸς ὕψος, Ἀγγέλων τὰ τάγματα, ὡς ἐπόθησας ἔφθασας, Εὐανθία ἀοίδιμε· μεθ' ὧν τῷ ἀθανάτῳ Θεῷ, μελωδοῦσα ὕμνον τὸν τρισάγιον, τῶν εὐσεβῶν μὴ ἐλλίπης, θερμῶς μνημονεύουσα.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῆς Ἰνδίκτου. Ὅμοιον.

Ὁ καιροὺς καρποφόρους καὶ ὑετούς, οὐρανόθεν παρέχων τοῖς ἐπὶ γῆς, καὶ νῦν προσδεχόμενος, τὰς αἰτήσεις τῶν δούλων Σου, ἀπὸ πάσης λύτρωσαι, ἀνάγκης τὴν Πόλιν Σου· οἱ οἰκτιρμοὶ καὶ γὰρ Σου, εἰς πάντα τὰ ἔργα Σου. Ὅθεν τὰς εἰσόδους, εὐλογῶν καὶ ἐξόδους, τὰ ἔργα κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς τῶν χειρῶν ἡμῶν, καὶ πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, δώρησαι ἡμῖν ὁ Θεός· Σὺ γὰρ ἐξ οὐκ ὄντων τὰ σύμπαντα, ὡς δυνατὸς εἰς τὸ εἶναι παρήγαγες.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν μνήμην τιμήσωμεν, τῆς Εὐανθίας πιστοί, καὶ ταύτη βοήσωμεν, ἐν κατανύξει ψυχῆς· Ὁσία πανεύφημε, πρέσβευε

τῷ Κυρίῳ, ἐν πολλῇ παρρήσιᾳ, δοῦναι παραπτωμάτων, ὡς Θεὸς ἐλεήμων, ἡμῖν τοῖς ἀπεγνωσμένοις, τελείαν συγχώρησιν.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ Σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία Πανάχραντε· λῦσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς Σὲ προστρεχόντων, σκέδασον τὰς ἐνέδρας, καὶ τὰ θράση Παρθένε, τῶν νῦν ἐφοπλιζομένων, κατὰ τῶν δούλων Σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὸν Νυμφίον τῶν ψυχῶν, ὡς ἐρασθεῖσα μανικῶς, ἠκολούθησας Αὐτῷ, ἐπὶ τῶν ὤμων τὸν Σταυρόν, ὡς Εὐανθία πανεύφημε ἀραμένη, καὶ ἀσκητικοῖς, ἀγωνίσμασι, Τοῦτου ἐκλεκτῆ, νύμφη πέφνησας, καὶ εἰς ζωῆς τὸν ἄφθαρτον νυμφῶνα, πανευπρεπῆς εἰσελήλυθας. Διὸ δυσώπει, ὑπὲρ τῶν πίστει, τὴν σὴν μνήμην τελούντων.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῆς Ἰνδίκτου. Ὅμοιον.

Ὡς Δεσπότη τοῦ παντός, καὶ χορηγῷ τῶν ἀγαθῶν, Σοὶ προσπίπτομεν πιστῶς, ἀναβοῶντες ἐκτενῶς· ὑπὸ τῆς Σῆς δυσωπούμενος εὐσπλαγχνίας, Σωτὴρ καὶ ταῖς εὐχαῖς, τῆς τεκούσης Σε, καὶ πάντων τῶν ἀεί, εὐαρεστούντων Σοι, ἐνιαυτὸν εὐπρόσδεκτον προσάξαι Σοι, ὡς Ἄγαθος καταξίωσον, τοὺς ἐν οὐσίαις, δυσὶ τιμῶντας, καὶ πιστῶς Σε δοξάζοντας.

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον. Ὑπομένωνν ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι.

Στ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Εὐαγγέλιον, ζήτηι τῆ ε' Δεκεμβρίου.

Ὁ Ν' Ψαλμός.

Δόξα. Ταῖς τῆς Σῆς Ὁσίας...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος β'. Στ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ...

Τὰ πρόσκαιρα λιποῦσα, καὶ οὐράνιον ζωὴν, ἐν σώματι βιοτεύσασα, τὰ αἰώνια ἐκτήσω, καὶ οἶα νύμφη τοῦ Χριστοῦ, Εὐανθία δεδόξασαι. Ὅθεν πρέσβευε ἐκτενῶς, σώζεσθαι τοὺς σὲ μακαρίζοντας.

Εἶτα οἱ Κανόνες· τῆς Ἰνδίκτου μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς
στ' καὶ τῆς Ὁσίας ὁμοίως εἰς στ'.

Κανὼν τῆς Ὁσίας φέρων ἀκροστιχίδα κατ'
Ἀλφάβητον, ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις «Κυρίλλου».

Ἦδῃ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἀνθήσασα ἄνθη τῶν ἀρετῶν, εὖ μάλα ἐν πόνοις,
Εὐανθία ἀσκητικοῖς, τῆς σὲ εὐφημοῦσι διαπνέεις, τὴν
μυστικὴν εὐωδίαν τῆς χάριτος.

Βιώσασα Μῆτερ ἀσκητικῶς, καὶ καταβαλοῦσα, τὸν
δυνάστην καρτερικῶς, ἐκτήσω ἀξίως Εὐανθία, παρὰ Θεοῦ
τῶν καμάτων τὰ ἔπαθλα.

Γεώδεις φροντίδας καὶ ἡδονάς, προθύμως λιποῦσα,
ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, ᾧ καὶ ἐνυμφεύθης Εὐανθία, τὰς
ἀρετὰς Αὐτῷ προῖκα προσάξασα.

Θεοτοκίον.

Κυήσασα Κόρη ἄνευ σποράς, ἀγνῶν ἐξ αἱμάτων, τὸν
Σωτῆρα ἡμῶν Χριστόν, ἀνθρώπων ἐλύτρωσας τὸ γένος, τῆς
ἀμαρτίας· διό Σε δοξάζομεν.

Ἦδῃ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Δοχεῖον ὑπέριμον, ἐγένου Μῆτερ τῆς χάριτος, παθῶν
Εὐανθία τὰς κινήσεις, τῇ ἀσκήσει νεκρώσασα.

Ἐλέους τὸν Κύριον, προσδεχομένη ὡς πάνσοφος, τῷ
Εὐαγγελίῳ Εὐανθία, τὴν ζωὴν σου ἐρρύθμισας.

Ζηλοῦσα τὰ κρείττονα, τῶν ἐπιγείων ἠλόγησας, καὶ ἐν
καρτερίᾳ Εὐανθία, τὸν Σταυρόν σου ἐβάστασας.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμεν Πανάχραντε, τὸ μέγα θαῦμα τοῦ τόκου Σου,
δι' οὗ τοῖς ἀνθρώποις ἐπεφάνη, τοῦ Θεοῦ τὸ σωτήριον.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀναθεῖσα εὐσεβῶς, τὴν ἔφεσίν σου τῷ Χριστῷ,
ἀπηρνήσω νουνεχῶς, πᾶσαν φροντίδαν κοσμικὴν, καὶ ἐν
νηστείαις, εὐχαῖς τε καὶ ἀγρυπνίαις, Τοῦτον ἐπὶ γῆς,
ἐθεράπευσας, καὶ ἐν οὐρανοῖς, τῶν ἀγώνων σου, εἰς ἑκατὸν
ἐκτήσω Εὐανθία, σὺ κατ' ἀξίαν τὰ ἔπαθλα. Διὸ δυσώπει,
ψυχὰς σωθῆναι, τῶν πιστῶς σε ὑμνούντων.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῆς Ἰνδίκτου. Ὅμοιον.

Ὡς Δεσπότη τοῦ παντός, καὶ χορηγῶ τῶν ἀγαθῶν, Σοὶ προσπίπτομεν πιστῶς, ἀναβοῶντες ἐκτενῶς· ὑπὸ τῆς Σῆς δυσωπούμενος εὐσπλαγχνίας, Σωτὴρ καὶ ταῖς εὐχαῖς, τῆς Τεκούσης Σε, καὶ πάντων τῶν ἀεὶ, εὐαρεστούντων Σοι, ἐνιαυτὸν εὐπρόσδεκτον προσάξαι Σοι, ὡς Ἄγαθος καταξίωσον, τοὺς ἐν οὐσίαις, δυσὶ τιμῶντας, καὶ πιστῶς Σε δοξάζοντας.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἡ ὑπέρτιμος μνήμη σου, Εὐανθία σήμερον ἀνατείλασα, ὡς φωστήρ λάμπει τοῖς πέρασι, καὶ φωτίζει πάντας τοὺς τιμῶντάς σε.

Θεὸς ἄμωμον νύμφην σε, Ἐαυτῶ προσήκατο προσδεξάμενος, σῆς ἀσκήσεως τὰ σκάμματα, Εὐανθία προῖκα ὡς πολῦτιμον.

Ἱερεῖον εὐπρόσδεκτον, σεαυτὴν προσήγαγες τῷ Κυρίῳ σου, νεκρωθεῖσα δι' ἀσκήσεως, Εὐανθία κόσμῳ καὶ τοῖς πάθεσι.

Θεοτοκίον.

Ῥῦσαι Ἄχραντε Δέσποινα, ἐκ παντοίων θλίψεων καὶ στενώσεων, τοὺς προστρέχοντας τῇ σκέπῃ Σου, καὶ ὑμνοῦντας πρόθῳ τὴν λοχείαν Σου.

Ὡδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Κόσμου ὀλικῶς, τοῦ ματαίου κατεφρόνησας, καὶ ἐφαύλισας τὸ φρόνημα αὐτοῦ, Εὐανθία ἀρετῶν τοῖς κατορθώμασι.

Λόγος οὐκ ἀρκεῖ, Εὐανθία ἐπαινέσαι σε· γενναιότητι γὰρ πίστεως ἐχθρόν, τὸν τῆς Εὐίας πτερνιστὴν καταπεπάτηκας.

Μένει ἐσαεὶ, Εὐανθία σὸν μνημόσυνον, ὅτι δίκαιος ἐφάνης ἐπὶ γῆς, ὡς φυλάξασα Θεοῦ τὰ δικαιώματα.

Θεοτοκίον.

Ἴδε ἐφ' ἡμᾶς, Θεοτόκε Ἀειπάρθενε, καὶ θεράπευσον τὰ τραύματα ἡμῶν, ἢ τὸν μέγα ἰατρὸν Χριστὸν κυήσασα.

Ὡδὴ στ'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ναμάτων ζωοποιῶν, ἐπλήσθης ὅλη τοῦ Πνεύματος, ξηράνασα τῶν παθῶν, ἀσκήσει τοὺς ῥύακας, καὶ βλύζεις χαρίσματα, Μῆτερ Εὐανθία, τοῖς τιμῶσί σε ἐν ἄσμασι.

Ξενότροπον βιοτήν, ἐπὶ τῆς γῆς ἐκτελέσασα, ξενίας τῆς ὑπὲρ νοῦν, ἐν πόλῳ ἀπήλαυσας· Χριστὸν γὰρ ποθήσασα, κόσμου τοῦ ματαίου, Εὐανθία κατεφρόνησας.

Ὁ βίος σου θαυμαστός, καὶ πλήρης ὤφθη τῆς χάριτος· λειμῶνα γὰρ ἀρετῶν, ψυχὴν ἀπετέλεσας, ὁσίως ἀνθήσασα, Μῆτερ Εὐανθία, γεωργία τῆς ἀσκήσεως.

Θεοτοκίον.

Λαμπάδα Σε φαινήν, Θεοκυῆτορ γινώσκοντες, τοῦ ἀνεσπέρου φωτός, πιστῶς ἐκβοῶμέν σοι· φωτὶ τῆς πρεσβείας Σου, φώτισον τὸ σκότος, τῶν ψυχῶν τῶν ἀνυμνούντων Σε.

**Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου. Κυρίλλου Πατριάρχου.
Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.**

Ὁ ἀρρήτῳ σύμπαντα, δημιουργήσας σοφία, καὶ καιροὺς ὁ θέμενος, ἐν τῇ Αὐτοῦ ἐξουσία, δώρησαι, τῷ φιλοχρίστῳ λαῷ Σου νίκας· ἔτους δέ, τὰς τε εἰσόδους καὶ τὰς ἐξόδους, εὐλογήσαιοις κατευθύνων, ἡμῶν τὰ ἔργα πρὸς θεῖόν Σου θέλημα.

Ἔτερον τῆς Ὀσίας. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἐν καρδίᾳ φέρουσα, τὸν ἐπουράνιον πόθον, τὴν ὁδὸν ἐβάδισας, τῶν ἀρετῶν θεοφρόνως· ἥσχυνας, τὴν πανουργίαν τοῦ παλαμναίου· ἔλαμψας, καθάπερ ἥλιος τῇ ἀσκήσει· διὰ τοῦτο Εὐανθία, ἐδόξασέ σε, ὁ ἐν Τριάδι Θεός.

Ὁ

Οἶκος.

Τὴν τοῦ Κυρίου φωνὴν, ἀκούσασα λέγουσαν· Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν, καὶ ἀράτω τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι, τὰ ἐν κόσμῳ προφρόνως κατέλιπες, καὶ εὐαγγελικῶς αὐτῷ ἠκολούθησας, ἐν νηστείαις, προσευχαῖς καὶ ἀγρυπνίαις σχολάζουσα, καὶ τῷ σώματι ἀσκήσει κακοπαθοῦσα. Τίς οὖν ὑμνήσει τὴν καλὴν προθυμίαν σου, ἢ τίς μακαρίσει τῆς πολιτείας σου, τὰ ὑπὲρ φύσιν ἀγωνίσματα; Ὅσίως γὰρ καὶ δικαίως ἐπολιτεύθης, καὶ εὖ μάλα φερωνύμως ἐξήνησας, τῶν ἀρετῶν τὰ εὐώδη βλαστήματα, τῇ μυστικῇ γεωργίᾳ τῆς χάριτος· διὰ τοῦτο Εὐανθία, ἐδόξασέ σε, ὁ ἐν Τριάδι Θεός.

Μηνολόγιον.

Μὴν Σεπτέμβριος, ἔχων ἡμέρας λ'. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιβ', καὶ ἡ νύξ ὥρας ιβ'.

Τῆ Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἦτοι τοῦ νέου Ἔτους.

Στίχοι.

*Ἰνδικτον ἡμῖν εὐλόγει νέου Χρόνου,
Ὡ καὶ Παλαιέ, καὶ δι' ἀνθρώπους Νέε.*

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Εὐανθίας.

Στίχοι.

*Εὐ μάλα ἐξήνθησεν ἡ Εὐανθία,
Ἀνθηφοροῦσα ἀρετὰς ἀνθυπνόους.*

Αὐτῆς ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Πόνοις ἀτρύτοις Εὐανθία, τῆς ἀσκήσεως φαιδρῶς ὠραῖσμένη, πρὸς τὴν ἄνω ζωὴν, μετέστης μετὰ δόξης, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσα, τῶν τιμῶντων σε ἐκ πόθου.

Ῥώμη ῥωσθεῖσα Εὐανθία, τῆς πρὸς Κύριον ἀγάπης τὴν καρδίαν, τῷ ἀρχαίῳ ἐχθρῷ, ἀνδρείως συνεπλάκης, καὶ τούτου ἐθριάμβευσας, τὴν ἀπύθμενον κακίαν.

Σάρκα Ὁσία Εὐανθία, ταπεινώσασα τελεία ἐγκρατεία, τὴν ψυχὴν πρὸς Θεόν, ἀνύψωσας καὶ εὔρες, νυμφῶνα τὸν οὐράνιον, εἰς τερπνὴν σου κατοικίαν.

Θεοτοκίον.

Λάμπρυνον Μητερ τὴν ψυχὴν μου, τῆς Σῆς χάριτος ἀπλέτῳ φωταυγείᾳ, ἢ τοῦ κόσμου τὸ φῶς, Χριστὸν τὸν Ζωοδότην, ὑπερφυῶς κυήσασα, εἰς ἀνθρώπων σωτηρίαν.

Ὡδὴ η'. Τὸν Βασιλέα.

Τῆ ἐναρέτῳ, ὧ Εὐανθία ζωῆ σου, μεγαλίνασα τὸν Κύριον τῆς δόξης, Αὐτοῦ ἐν ὑψίστοις, τῆς θεᾶς ἠξιώθης.

Ἕμνολογίαις, σὲ Εὐανθία τιμῶμεν, ὡς διάδημα γυναιῶν θεοφρόνων, σκεῦος ἐγκρατείας, καὶ τύπον εὐσεβείας.

Φαίνεις τῷ κόσμῳ, τῆς χάριτός σου τῇ αἴγλῃ, ὡσπερ ἥλιος φωσφόρος Εὐανθία, φωτίζουσα πάντας, τοὺς μακαρίζοντάς σε.

Θεοτοκίον.

Ὁ σὺν Πατρί τε, καὶ Θεῷ Πνεύματι Λόγος, βασιλεύων τῶν αἰώνων Θεοτόκε, ἐκ Σοῦ ἐσαρκώθη, βροτῶν εἰς σωτηρίαν.

Ὡδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Χαρᾶς ἀνεκκλαλήτου, μέτοχος ἐγένου, ἐν προσευχαῖς τε νηστεῖαις καὶ δάκρυσιν, ὧ Εὐανθία θεόφρον, τὸ σῶμα θλίψασα.

Ψαλμοῖς σε Εὐανθία, ἀνυμνολογοῦμεν, ὅτι Κυρίῳ ἀμέμπτως δουλεύσασα, ἐταμιεύσω τὸν θεῖον, πλοῦτον τῆς χάριτος.

Ὡ Μῆτερ Εὐανθία, σκέπε ἐν κινδύνοις, τοὺς ἐκτελοῦντας εὐφήμως τὴν μνήμην σου, καὶ εὐφημοῦντας ἐκ πόθου, τὰς ἀριστείας σου.

Θεοτοκίον.

Ἐπέραγνε Μαρία, Κεχαριτωμένη, ἐκ Σοῦ προῆλθεν ἐν χρόνῳ ὁ Ἄναρχος, ἀνθρώπων σώζων τὸ γένος, τῆς καταπτώσεως.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἰνδίκτου. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Θεὲ Θεῶν καὶ Κύριε, τρισυπόστατε φύσις, ἀπρόσιτε, αἶδιε, ἄκτιστε καὶ τῶν ὄλων, δημιουργέ, Παντοκράτορ, Σοὶ προσπίπτομεν πάντες, καὶ Σὲ καθικετεύομεν· τὸ παρόν ἔτος τοῦτο, ὡς Ἄγαθος, εὐλογήσας φύλαττε ἐν εἰρήνῃ, τοὺς Βασιλεῖς καὶ ἅπαντα, τὸν λαόν Σου Οἰκτίρμον.

Τῆς Ὁσίας. Ὅμοιον.

Εὐ μάλα ἐξανθήσασα, τῇ καλῇ γεωργίᾳ, τῶν ἐν ἀσκήσει πόνων σου, φερωνύμως Ὁσία, καὶ ἀνθηφόρος ὀφθειῖσα, ἀρεταῖς ἀνθυπνόοις, εὐωδιάζεις χάριτι, μυστικῶς τὰς καρδίας, τῶν εὐσεβῶν, τῶν ἐπιτελούντων σου Εὐανθία, ἐν κατανύξει σήμερον, τὴν πανίερρον μνήμην.

Θεοτοκίον.

Δημιουργὸς καὶ πρῦτανις, πάσης κτίσεως πέλων, καιροῦς καὶ χρόνου θεμένοσ, ἐν τῇ Σῆ ἐξουσία, τὸν

ένιαύσιον κύκλον, εὐλογίαις Οἰκτίρμον, χρηστότητος στεφάνωσον, ἐν εἰρήνῃ φυλάττων, Σοῦ τὸν λαόν, ἀβλαβῆ ἀπήμαντον δυσωποῦμεν, πρεσβείαις τῆς τεκούσης Σε, καὶ τῶν θείων Ἀγγέλων.

Αἴνους /. Ἰστῶμεν στίχους στ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἰνδίκτου γ' καὶ τῆς Ὀσίας γ', ὡς κάτωθι.

Τῆς Ἰνδίκτου. Ἦχος γ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Προαιώνιε Λόγε τοῦ Πατρός, ὁ ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων, καὶ συστησάμενος τὴν κτίσιν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι καὶ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός Σου, δωρούμενος εἰρήνην ταῖς Ἐκκλησίαις Σου, νίκας τῷ πιστοτάτῳ Βασιλεῖ, εὐφορίαν τε τῇ γῆ, καὶ ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος δ'. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἡ βασιλεία Σου Χριστέ ὁ Θεός, βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία Σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ· πάντα γὰρ ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, καιροὺς ἡμῖν καὶ χρόνους προθέμενος· διὸ εὐχαριστοῦντες κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα βοῶμεν. Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός Σου, καὶ καταξίωσον ἡμᾶς ἀκατακρίτως βοᾶν Σοι· Κύριε δόξα Σοι.

Ὁ αὐτός. Ἀνδρέου Πυροῦ.

Αἰ πορεΐαί Σου ὁ Θεός, αἰ πορεΐαί Σου μεγάλαι καὶ θαυμασταί· διὸ τῆς οἰκονομίας Σου, τὴν δυναστείαν μεγαλυνοῦμεν, ὅτι φῶς ἐκ φωτός, ἐπεδήμησας εἰς ταλαίπωρον κόσμον Σου, καὶ τὴν πρώτην ἀνεῖλες ἀράν, τοῦ παλαιοῦ Ἀδάμ, ὡς ἠυδόκησας Λόγε, καὶ ἡμῖν ἐν σοφίᾳ, καιροὺς καὶ χρόνους ὑπέθου, τοῦ δοξάζειν τὴν παντουργικὴν Σου ἀγαθότητα· Κύριε δόξα Σοι.

Τῆς Ὀσίας. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς Εὐανθίας συμφώνως, ἐπιτελέσωμεν, οἱ εὐσεβεῖς τὴν μνήμη, πρὸς αὐτὴν ἐκβοῶντες· πάρεσο Ὀσία, ὡς εὐμενῆς, πρὸς ἡμᾶς τοὺς τιμῶντάς σε, ἐξαιρουμένη κινδύνων παντοδαπῶν, τὴν ζωὴν ἡμῶν πρεσβείαις σου.

Ἀσκητικῇ γεωργίᾳ, ἀνθηφορήσασα, τῶν ἀρετῶν τὰ ἄνθη, Εὐανθία Ὀσία, εἰς κόρον διαπνέεις τὴν μυστικὴν, εὐωδίαν τῆς χάριτος, τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου εὐσεβῶς, τὰς ψυχὰς ἀρωματίζουσα.

Ἐν τῆς ζωῆς τῷ νυμφῶνι, κατασκηνώσασα, καὶ ἐν αὐτῷ συνοῦσα, τοῖς χοροῖς τῶν Ἁγίων, πρέσβευε ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, Εὐανθία ἀοίδιμε, ὡς ἂν ῥυσθῶμεν ἐκ πάσης ἐπιβουλής, τοῦ ἐχθροῦ τοῦ παναλάστορος.

Δόξα. Τῆς Ὁσίας. Ἦχος πλ. δ'.

Εὐαγγελίου τὰ ῥήματα φυλάπτουσα, ἀσκητικῆ πολιτεία διέπρεψας, καὶ ἀγγελικὴν ἐπεδείξω ἄμιλλαν, ἐν γυναικείῳ σώματι, καταγωνισαμένη τὸν ἀντίπαλον, Εὐανθία Μήτηρ ἀξιάγαστε· διὸ στεφανηφόρος ἀναδέδειξαι, καὶ ὠραῖσμένη παρέστης, ἐν οὐρανοῖς τῷ Χριστῷ, τῷ ἀθανάτῳ Νυμφίῳ σου. Αὐτῷ οὖν πρέσβευε ἀεὶ, ἐν παρρησίᾳ πολλῇ δεόμεθα, διδόναι ἡμῖν ἰλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἰνδίκτου. Γερμανοῦ.

Ὁ ἀρρήτῳ σοφία, συστησάμενος τὰ σύμπαντα, Λόγε Χριστέ ὁ Θεός, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἡμῖν προθέμενος, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν Σου εὐλόγησον, τὸν δὲ πιστὸν Βασιλέα, ἐν τῇ δυνάμει Σου εὐφρανόν, διδοὺς αὐτῷ κατὰ βαρβάρων τὴν ἰσχύν, ὡς μόνος Ἄγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἰνδίκτου ἢ γ' ὡδὴ , ἐκ δὲ τοῦ Κανόνος τῆς Ὁσίας ἢ στ' ὡδὴ.

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἰνδίκτου.

Κοινωνικόν. Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός Σου, Κύριε. Ἀλληλούϊα.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις Εὐανθία ἢ ἐπὶ γῆς, ταῖς ἀσκητικαῖς σου, εὐανθήσασα ἀρεταῖς, καὶ τῇ εὐωδίᾳ, τῆς χάριτος πλησθεῖσα, δι' ἧς εὐωδιάζεις, τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Δίστιχον.

*Κύριλλος Ἐπίσκοπος Ῥόδου ἐκ πόθου,
Φέρει Εὐανθία σοι τόνδε τὸν ὕμνον.*